

Pondelok 21. novembra 2016

Text: Mk 13, 28 – 37

²⁸Od figovníka naučte sa podobnosti: Keď mu ratolesť už raší a lístie pučí, viete, že je leto blízko. ²⁹Tak aj vy, keď uvidíte, že sa toto deje, vedzte, že je blízko pred dvermi. ³⁰Veru vám hovorím: Nepominie sa toto pokolenie, dokiaľ sa všetko toto nestane. ³¹Nebo a zem sa pomínú, ale moje slová sa nepominú. ³²O tom dni a hodine však nikto nevie, ani anjeli v nebi, ani Syn, len sám Otec. ³³Majte sa na pozore, bdejte, lebo neviete, kedy príde čas. ³⁴Ako človek, vzdialený na cestách, keď opúšťal dom a svojim sluhom dal moc, každému určil jeho prácu a vrátnikovi naložil, aby bdel, ³⁵tak aj vy bdejte; lebo neviete, kedy príde pán domu, či večer, či o polnoci, či keď kohút spieva, a či ráno. ³⁶Aby vás nenašiel spať, keď príde nečakane. ³⁷A čo vám hovorím, hovorím všetkým: Bdejte!

Piesne: ES č. 257, 358

Zamyslenie nad Božím slovom:

Ako malý chlapec som chcel byť (okrem iného) strážnikom. Páčila sa mi funkcia muža, ktorý rozhodoval, kto prejde a kto neprejde vrátnicou. Pokladal som ho za dôležitého človeka, ktorý dokonca mohol nosiť zbraň a bol postrachom možných zločincov. Nakoniec som sa strážnikom nestal. Jedným z dôvodov bolo to, že strážnik musí celú noc bdieť a nemôže si dovoliť zaspáť. Je veľa zamestnaní, kde človek musí byť hore celú noc. Sú to záchranári, vojaci, policajti, robotníci na prevádzkach, kde sa výroba nezastaví, a podobne. Niektorí ľudia, ktorí musia pracovať cez noc, si vymysleli mnoho spôsobov, ako si počas „šichty“ oddýchnuť. Dá sa to hlavne vtedy, ak nie je nablízku nejaký vedúci. Dopadlo by to veľmi zle, ak by ten niekoho nachytil pri spánku, keď mal bdieť a pracovať.

V podobenstve Pána Ježiša je podobná situácia. Na jednej strane je pán domu, ktorý odchádza na dlhú cestu bez toho, aby sa jasne vyjadril, kedy sa vráti. Na druhej strane sú to sluhovia a vrátnik, ktorí majú bdieť, kým sa pán nevráti. Inými slovami, majú pracovať a nepoľavovať len preto, že pán nie je doma. Riziko je totiž väčšie, ak nad sebou nemám nikoho, kto by ma kontroloval.

Ježišovo podobenstvo je upozornením, že podobne je to aj s nami vo vzťahu k Pánu Bohu a k večnosti. Žijeme v čase milosti, v čase, keď Ježiš odišiel, aby nám pripravil miesto. Najhoršie je, že nevieme, kedy príde ten čas, kedy si nás zoberie k sebe. Mnohí hovoria, že je to *passé*, že Ježiš nepríde, veď to už trvá skoro dvetisíc rokov. Mnohí „poľavujú“ v bdení. Nie sú pripravení na to, kedy príde „pán domu“, a pochybujú, či vôbec príde. Často však zabúdame na to, že každý z nás raz pravdepodobne zažije osobný koniec sveta. Každý z nás raz zomrie a pre neho osobne to bude znamenať koniec. Nie iba koniec života, ale aj koniec času milosti, ktorý mal na to, aby sa pripravil na stretnutie s Pánom na poslednom súde. Podobne ako o čase príchodu Pána Ježiša, tak ani o čase našej smrti nikto nevie. Preto je dôležité bdieť. Platí to pre každého, nikto nie je výnimkou. „*Čo vám hovorím, hovorím všetkým: Bdejte!*“ Amen.

Modlitba:

Pane Ježiši, ďakujeme, že si odišiel, aby si nám pripravil miesto, a raz prídeš, aby si nás zobral k sebe. Prosíme Ťa, aby sme na to nezabúdali. Ty sám upevňuj v našich srdciach vieru a dôveru v Tvoje zaslúbenia. Prosíme Ťa aj o posilnenie k tomu, aby sme sa v živote pripravovali na stretnutie s Tebou, naším Pánom. Amen.

Mgr. Miroslav Eštok, zborový farár v CZ ECAV Záriečie a konsenior Turčianskeho seniorátu (TUS)